

The Triffids ■■■
**Come Ride With Me...
 Wide Open Road.**
**The Best of
 Rootsopop**
 Domino

DOWNLOAD

New Vision
 Field of Glass
 Lonely Stretch
 Radioactivity
 Kelly's Blues

GELUIDEN UIT DE PREHISTORIE

Na de rerelease van hun reguliere platencatalogus, wordt de verborgen geschiedenis van The Triffids nu blootgelegd op een monumentale box met tien cd's.

Jarenlang bleef de wereld doof voor zijn talent, maar vandaag geldt Triffidszanger David McComb (1962-1999), als een van de grootste songwriters van zijn generatie. *Come Ride With Me* is voor muziekarcheologen en fans van de Australische band dan ook synoniem met de Heilige Graal: een collectie van tien platen, goed voor 211 tracks of ruim elf uur muziek, waarvan de best of *Wide Open Road* ook apart verkrijgbaar is. De luxebox bevat overwegend obscuur of nooit gehoord materiaal van de groep en vormt, althans voor de diehards, een mooie aanvulling op haar officiële discografie.

Come Ride With Me geeft vooral inzicht in de prehistorie van The Triffids: de vijf productieve jaren die voorafgingen aan hun officiële debuut *Treeless Plain* (1983) en waarin ze een handvol singles en negen cassettes uitbrachten. McComb, mede-oprichter Alsy MacDonald en hun wisselende schare vrienden, waren als

adolescenten liever in de weer met gitaren dan met surfplanken en maakten een snelle creatieve ontwikkeling door. Hun eerste primitieve opnames hebben een charme vergelijkbaar met die van de prille Beatles: je hoort een groep die nog volop op zoek is naar een eigen gezicht, maar zelfs in dat vroege stadium al blijkt geeft van ambitie, karakter en een breed referentiekader. Veel van de songs zijn stijloefeningen die, naast de erfenis van The Velvet Underground, Television en The Modern Lovers, ook een voorliefde voor folk, country en gospel verraden.

Hoewel die vroege liedjes de maturiteit missen van een meesterwerk als *Born Sandy Devotional*, zijn het potentieel en de veelzijdigheid van de latere Triffids al onmiskenbaar aanwezig. Vaak geven de nummers blijk van een speels, studentikoos karakter, maar de zwaarmoedige kant van David McComb, als chroniqueur van de geïsoleerde Australische *way of life*, wordt zeker niet over het hoofd gezien.

Nogal wat songs komen in meerdere versies voor: ze worden gekneed, omgewoeld en ondergaan diverse gedaanteveranderingen voor ze hun definitieve vorm vinden. Dat transformatieproces, van afgekloven demo tot zorgvuldig gearrangeerde compositie, bewijst dat The Triffids zelden over één nacht ijs gingen en illustreert hoe de band functioneerde als creatieve entiteit. Voorts wordt *Come Ride With Me* aangevuld met demo's, B-kantjes, fragmenten uit radiosessies en concertopnames uit 1984, het jaar waarin ze de oversteek van Australië naar Londen waagden, en 1988. Opvallend trouwens hoe volwassen en trefzeker het gezelschap toen al klonk. Je kunt deze box qua opzet enigszins vergelijken met de *Anthology*-reeks van The Fab Four, alleen doet hij minder brokkelig aan. Een lange rit? Yep, maar ook: een fascinerende luistertrip. DIRK STEENHAUT

THE TRIFFIDS nemen je mee op een lange, maar fascinerende luistertrip.

LEREN DOOR TE LEREN

Come Ride With Me... Wide Open Road is niet de eerste bloemlezing van The Triffids. Eerder verschenen al *Love in Bright Landscapes* (1986) en *Australian Melodrama* (1994). Wat de box echter extra boeiend maakt, zijn de vele opmerkelijke covers die de groep opnam, een aspect dat tot dusver onderbelicht was gebleven. Voor David McComb was dat immers een manier om het metier onder de knie te krijgen en te bewijzen dat hij op muzikaal vlak niet eenkennig was. Dat eclecticisme verklaart wellicht waarom zijn muziek vandaag zo tijdloos klinkt. Kraftwerks *Radioactivity*, Madonna's *Into the Groove* en dan nog nummers van de Pet Shop Boys, Bill Withers, The Velvet Underground, Bob Dylan, Elvis Presley en The Beatles: niets of niemand was veilig voor de experimenteerdrang van de kangoeroes uit Perth. (D.S.)